தேவனுடைய ஆவி

பூமியானது ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாய் இருந்தது, ஆழத்தின்மேல் இருள் இருந்தது; தேவ ஆவியானவர் ஜலத்தின்மேல் அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் (ஆதி. 1:2).

ஆதி. 1:2 வசனமானது, *Ruach 'Elohim* அதாவது "தேவ ஆவியானவர்" படைப்பின் போது தண்ணீரின் மேல் அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் என்று கூறுகின்றது. தேவத்துவத்தின் இந்த உறுப்பினரைக் குறித்பிடும் வகையில் உள்ள *Ruach 'Elohim* என்ற வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை நாம் படிப்போம்.

Ruach என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம்

Ruach என்ற வார்த்தை அதன் சந்தர்ப்பப் பொருளைப் பொறுத்து மாறுபட்ட அர்த்தங்களைப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆதி. 1:2ன் *ruach*ஐப் பல மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் "ஆவியானவர்" என்பதாகத் தரவமைத்துள்ளனர். இந்த வார்த்தையானது "சுவாசிக்க" என்று அர்த்தப்படும் ஒரு வினைச் சொல்லில் இருந்து பெறப்பட்டதாகும். இதன் பெயர்ச் சொல் வடிவமானது சில வேளைகளில் "சுவாசம்" என்றும் (ஆதி. 6:17; சங். 146:4[1]), சில வேளைகளில் "காற்று" என்றும் (யோபு. 41:16), மற்றும் சில வேளைகளில் வீசும் "காற்று" என்றும் (ஆதி. 8:1) மற்றும் சில வேளைகளில் "ஆவி" என்றும் (சங். 31:5) அர்த்தப்படுகின்றது.

யூதர்களின் புதிய பதிப்பானது மோசேயின் சொற்றொடரான *Ruach 'Elohim* என்பதை "தேவனிடமிருந்து வந்த காற்று" என்பதாகத் தரவமைக்கின்றது. "ஆவி" என்பது மிகச் சரியற்றதான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளதால் அல்ல, ஆனால் மொழிபெயர்ப்புக் குழுவின் தலைவரான Harry M. Orlinsky, என்பவரின் கூற்றுப்படி, யூதர்களும் மற்றவர்களும் "தேவத் துவத்தின் ஒருமைப்பாட்டைப் பிதா மற்றும் குமாரனுடன்" பரிசுத்த ஆவியானவர் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றார் என்பதை நம்பாதிருந்ததால் இவ்வாறு செய்யலாயிற்று என்றாகின்றது. "ஆவியென்ற வார்த்தையானது ஒரு கிறிஸ்தவ விளக்கவுரை" என்ற வகையில் புறக்கணிக்கப்பட்டது என்று பதிப்பாசிரியர் கூறினார்; அது, "படைப்பின் தொடக்கம் பற்றிய பழங்கால அருகாமை கிழக்கு நாடுகளின் வேதாகம ரீதியான பின்னணியின்" காரணமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டது, அது "காற்று" என்ற வார்த்தையின் பயன்பாட்டிற்கு ஆதரவாகப் பொருள் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், அருகாமைக் கிழக்கின் கற்பனைக் கதைகளுக்கு ஆதரவாக இருந்து கொண்டு, *Ruach 'Elohim* என்ற சொற்றொடரின் வேதாகமப் பயன் பாடுகளைக் கண்டு கொள்ளாது விடுதல் என்பது சரியான மொழி பெயர்ப்பைக் கண்டறிவதற்கான மிகுந்த கல்வித்திறனுள்ள அணுகு

முறையாகக் காணப்படுவதில்லை.

ஆதி. 1:2ல் ruach என்ற வார்த்தையின் சந்தர்ப்பப் பொருளை ஒருவர் ஆய்வு செய்யும் பொழுது, ruach என்ற வார்த்தையானது "தேவனுடைய ruach'' என்ற சரியான உறவை ஏற்படுத்தும்படியாக 'elohim என்ற வார்த்தையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் காண்கின்றார். "காற்று" என்று மட்டுமே அர்த்தப்பட்டிருந்தால், ''தேவனுடைய'' என்ற சொற்றொடர் இணைக்கப்பட்டிருந்தது ஏன்? பழைய ஏற்பாட்டில் Ruach 'Elohim என்ற சொற்றொடர் உள்ள தொண்ணூற்று நான்கு இடங்களை ஆய்வு செய்கையில், ஆதி. 1:2 வசனப் பகுதி ஒன்றில் மட்டுமே "தேவனுடைய காற்று" என்ற மொழிபெயர்ப்பு சரியானதாக இருக்கக் கூடிய ஒரே இடமாக உள்ளது என்பதை ஒருவர் காண்கின்றார்.[2]

"தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்பதைச் சரியான மொழிபெயர்ப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற வகையில், தேவனுடைய ஆவியானவர் படைப்புப் பணியில் சிலவற்றைச் செய்திருந்தார் என்பதைப் பழைய ஏற்பாட்டின் மற்ற வசனங்கள் (யோபு. 26:13 KJV; *சங். 104:30) சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அத்துடன், Ruach 'Elohim என்ற சொற்றொடரின் உடனடியான சந்தர்ப்பப் பொருளில், படைப்புப் பணியில் தேவன் ஒரு கூட்டாளியை அல்லது கூட்டாளிகளைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை ஆதி. 1:26 சுட்டிக்காட்டுகின்றது: "நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக."*

Ruach என்பது ஆதி. 1:2ல் ''காற்று'' என்று மொழிபெயர்ப்பதற்கு வேதாகமச் சந்தர்ப்பப் பொருள் இருப்பதற்கான காரணம் எதுவும் தோன்றாததாலும், வேதவசனத்தின் உடனடியான மற்றும் பொதுவான சந்தர்ப்பப் பொருள்கள் "ஆவி" என்ற அர்த்தத்திற்கு ஆதரவாக இருப்பதாலும், ஆதி. 1:2ல் உள்ள Ruach 'Elohim என்பது "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்றே தரவழைக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. இதன்படி, Ruach 'Elohim என்ற சொற்றொடரானது தெய்வீகத்தின் ஒரு விவரிப்பாகக் கருதப்படலாம்.

"தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரின் தனிச் சிறப்பு

தெய்வீகத்தை விவரிக்கும் சொற்றொடர் என்ற வகையில் "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரானது குறைந்தபட்சம் ஆறு தனிச் சிறப்புள்ள அர்த்தங்கள் உடையதாக இருக்கின்றது.

1. தேவத்துவம். ஆதி. 1:2ல் உள்ள "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரானது தேவத்துவத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருப்பதற்கான முதலாவது சுட்டிக்காட்டுதல் ஆகும். உண்மையில், தேவன் மூன்று ''நபர்களாய்'' இருந்தும் ஒரே தேவனாக இருப்பது எவ்விதம் முடிகின்றது என்பதை எவரொருவரும் முழுமையாக விளக்கப்படுத்த முடிவதில்லை. அவருடைய பண்புகள் ஆராயப்பட முடியாதவைகளாய் உள்ளன; தெய்வீகத்துவத்தின் ஆழமான சிந்தைகளைத் தேவ ஆவியானவர்

மட்டுமே அறிகின்றார் (1 கொரி. 2:10, 11). அவரைப் பற்றி மனிதர்கள் கேட்கும் ஒரு வார்த்தை எவ்வளவு தெளிவற்றதாக உள்ளது (யோபு 26:14)!

தேவனுடைய ஆவியானவரைப் பற்றி மனிதர்கள் அறிந்துள்ளது மதிப்புமிக்கதாக உள்ளது. அவர் எல்லா இடங்களிலும் இருந்தாலும், அவர் ஒரு நபராக இருக்கின்றார். அவருக்கு ஒரு சிந்தை உண்டு (ரோமர் 8:27); அவர் கேட்கின்றார் மற்றும் பேசுகின்றார் (யோவா. 16:13) மற்றும் ஆழமான உணர்வடைகின்றார் (எபே. 4:30). ஆவியானவர் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் வாழ்கின்றார் (கலா. 4:6), மற்றும் அவர்களுக்காகப் பரலோகத்தில் வேண்டுதல் செய்கின்றார் (ரோமர் 8:26, 27). பாவிகளைத் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி அவர் அழைக்கின்றார் (வெளி. 22:17).

2. தெய்வீகத்தின் இயல்பு. "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரானது தெய்வீகத்தின் இயல்பையே சித்தரிக்கின்றது: அவர் ஆவிக்குரிய ஜீவியாய் இருக்கின்றார் (யோவா. 4:24), மாம்சமும் எலும்புகளும் உடையவரல்ல (லூக். 24:39), மாம்சமும் இரத்தமும் உடையவரல்ல (1 கொரி. 15:50). ஆவியென்ற வகையில் அவர் மனிதக் கண்களுக்குக் காணப்படாதவராக இருக்கின்றார் (கொலோ. 1:15).

ஆவிக்கு மாம்சம் மற்றும் எலும்புகள் ஆகியவை இராததினால், தெய்வீகத்திற்கு நாசிகளையும், ஒரு முகத்தையும், ஒரு பின்புறத்தையும், கால்களையும், புயங்களையும், கைகளையும், காதுகளையும், கண்களையும், கண் இமைகளையும் மற்றும் இறகுகளையும் மொழிநடையிலிருந்தே பண்பாக உருவப்படுத்தப்படுகின்றன என்பது தெளிவாகும் (யாத். 15:8; 33:23; 24:10; உபா. 33:27; ஏசா. 59:1, 2; சங். 11:4; 91:4). இவைகள் உருவகமான வழிமுறையிலேயே புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். தேவனுடைய இயல்பானது "தொட்டு அறியக் கூடிய மனிதனைப் போலவே மாம்சமும் எலும்புகளும்" கொண்டதாகும் என்று எழுதுமளவுக்கு மதப் போதகர்கள் தவறு செய்யக் கூடியதென்பது கவலைக்குரியதாகும்.[3]

3. கண்டதும் காணாததும். "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரின் பயன்பாடானது மனிதன் ஏன் எக்காலத்திலும் தேவனைக் கண்டதில்லை மற்றும் மனிதன் ஏன் தேவனைக் காண முடிவதில்லை என்பவற்றை விளக்கப்படுத்துகின்றது (யாத். 33:20; யோவா. 1:18; 1 தீமோ. 6:16). ஆவியென்பது காண முடியாததாக உள்ளது (கொலோ. 1:15); ஆகையால், மனிதரின் கண்கள் தெய்வீகத்தின் சாராம்சத்தை ஒருக்காலும் கண்டதில்லை.

இருப்பினும் தேவனால் எல்லாம் கூடும். அவர் தம்மை சரீரப் பிரகாரமாகக் காண்பிப்பது என்பது அவருக்கு மிகச் சிறிய விஷயம் ஆகும்: ஆபிராமின் கூடார வாசலில் ஒரு மனிதனாக (ஆதி. 18:1), மோசேக்கு அக்கினியாக (யாத். 3:2), இஸ்ரவேலுக்கு கனத்த ஒரு மேகமாக (யாத். 19:9), எலியாவுக்கு ஒரு குரலொலியாக (1 இரா. 19:13), மற்றும் "இம்மானுவேல்" என்று அழைக்கப்பட்டவர் மூலம் ஒரு மனிதப் பிறவியாக (மத். 1:23; யோவா. 14:9). மனிதக் கண்கள் தேவனை இந்த இயல்பான வடிவங்களில் கண்டுள்ளன, ஆனால் தெய்வீகத்தின் சாராம்சமானது - ruach ஆவி என்பது - மனிதர்களால் காண முடியாதது ஆகும்.

4. இறக்கக் கூடியவரல்ல. "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரானது, தெய்வீகத்துவம் என்பது இறக்கக் கூடியதல்ல என்ற இன்னொரு தனிச் சிறப்பான அர்த்தத்தைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது. சாராம்சத்தில் தேவன் மாம்சமும் எலும்புகளும் உடையவராய் இருந்தால், அவர் இறக்கக் கூடியவராய் இருப்பார்; ஆகவே, அவரால் இறக்க முடிந்திருக்கும். ஆனால், ஆவியாய் இருத்தல் என்பதே அவரது இயல்பாக இருப்பதால், அவர் அழியக் கூடாதவராக இருக்கின்றார் (1 கொரி. 15:50). அவர் மட்டுமே சாவாமை உடையவராய் இருக்கின்றார் (1 தீமோ. 6:16).[4]

5. எல்லைக்குட்பட்டவரல்ல. தேவனுடைய ஆவியை எல்லைக்குட் படச் செய்ய முடியாது. அவரைப் பற்றிய வெளிப்படுத்துதலானது வானவெளியில் எல்லைப்படுத்தப்பட முடியும் மற்றும் அவ்வாறே எல்லைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது (ஆதி. 18:33); ஆனால் தேவனுடைய சாராம்சமான, ஆவியாய் இருத்தல் என்பது ஒரு இடத்திற்குள் எல்லைக்குட்படுத்தப்பட முடியாது. மலையோ அல்லது தேவாலயமோ - வானாதி வானமோ கூட - அவரைக் கொள்ள முடியாது (1 இரா. 8:27). தேவன் இல்லாத இடம் என்று ஒன்று இருப்பதாக எந்த இடத்தையும் கூற முடியாது (சங். 139:7-12).

6. மனித இயல்பின் விளக்கம். "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற வார்த்தைகள் தேவ சாயலாக மனிதன் படைக்கப்பட்டது எவ்விதம் என்பதை விளக்கப்படுத்த உதவக் கூடும். தேவன் ஆவியாய் இருக்கின்றார் என்றால், மனிதரில் அவரது சாயலும் ஆவியாகவே உள்ளது. நமது சரீரங்கள் நமது பெற்றோரிடமிருந்து, நிறைவாக பூமியிலிருந்தே வந்தவைகளாய் இருக்கின்றன; ஆனால் தேவனே நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளாகவும் ruach, அதாவது ஆவியை உண்டாக்குகின்றார் (சக. 12:1). அவரே நமது ஆவிகளின் தகப்பனாக இருக்கின்றார்; அவரிடமிருந்தே நமது ஆவிகள் வருகின்றன, அவைகள் அவரிடத்திற்கே செல்லுகின்றன (பிர. 12:7; எபி. 12:9). மனிதர் தமது சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கும் வரையிலும் அவரது சரீரம் முக்கிய மானதாகவும், பரிசுத்தமானதாகவும் இருந்தாலும் (1 கொரி. 6:19, 20), அது தேவசாயலாக உண்டாக்கப்பட்ட மனிதரின் உண்மையான இயல்பு அல்ல.

மாம்சமானது ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனப்படாது; ஆவியே ஜீவனைக் கொடுப்பதாக உள்ளது (யோவா. 6:63). "வயிற்றுக்குப் போஜனமும் போஜனத்துக்கு வயிறும் ஏற்கும்; ஆனாலும் தேவன் இதையும் அதையும் அழியப் பண்ணுவார். சரீரமோ வேசித்தனத்திற்கல்ல, கர்த்தருக்கே உரியது; கர்த்தரும் சரீரத்திற்கு உரியவர்" (1 கொரி. 6:13). தேவனுடைய ஆவியின் சாயலாக உருவாக்கப்பட்ட மனித ஆவியே அதில் தங்கியுள்ளது.

தெய்வீகத்தின் இன்றியமையாத இயல்பைச் சித்தரிப்பதனால் "தேவனுடைய ஆவியானவர்" என்ற சொற்றொடரானது தேவத்துவத்தை விளங்கச் செய்ய உதவுகின்றது. இது, தேவன் காணப்பட்டவராயிருந்தும் இன்னும் காணப்படாதவராய் இருப்பதை வேதாகமம் எவ்விதம் கூறுகின்றதென்று விளக்குகின்றது. தேவன் "ஆவியாய்" இருக்கிறார் என்ற உண்மையானது அவர் ஏன் மரிக்க முடியாது மற்றும் அவர் ஏன் எல்லைக்குட்படுத்தப்பட முடியாது என்று நமக்குக் கூறுகின்றது, மற்றும் இது தேவனுடைய சாயலாக உண்டாக்கப்பட்ட மனிதப் பகுதி எது என்றும் நமக்குக் காண்பிக்கின்றது.

தேவனுடைய ஆவியானது சிருஷ்டிப்பின் பகுதி என்ற வகையில் உலகளாவியதாகவும் (ஆதி. 1:2; யோபு 26:13; சங். 104:30ஐயும் காணவும்) மற்றும் மனிதருடையதாகவும் (ஆதி. 1:2, 26; யோபு 33:4) காணப்படுகின்றது.

குறிப்புகள்

[1]KJVயில் *சங். 146:4ல்* "breath" *என்றுள்ளது.* [2]*உதாரணமாக, யாத். 31:3; எண். 24:2; 1 சாமு. 10:10; 2 நாளா. 15:1 ஆகியவற்றைக் காணவும். "எனது ஆவி" (ஆதி. 6:3) என்பது "தேவனுடைய சுவாசம்" (யோபு 27:3) என்றிருக்க முடியும்.* [3]Joseph Smith Jr., *Doctrine and Convenants* (Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1974), 130:22. [4]*ஒரு கருத்தில் மிருகங்கள் ஒரு ruachஐ (பிர. 3:21) பெற்றுள்ளன, அநேகமாக இது "சுவாசம்" அல்லது "உயிர்" என்று அர்த்தப்படலாம், ஆனால் இவை அழியாமையைக் கொண்டிருப்பதில்லை.*